

РЕШЕНИЕ

№ 3998

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-4 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Христова

при участието на секретаря Ива Ат. Иванова
като разгледа докладваното от Мариана Христова Гражданско дело № 20211100115300 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 365 ГПК.

Образувано е по иск на Я. Н. С., чрез неговата майка и законен представител К. Ж. Ж.-С., срещу ЗК „Л.И.” АД, за присъждане на сумата 150000.00лв., която е неизплатена от застрахователя част претенция общо в размер на 270000.00лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на ПТП настъпило на 28,07,2018г., около 13.30ч., на главен път I-6, км. 229, между с.Розино и гр.Клисура, обл. Пловдив, причинено виновно от В.З.З., при управление на товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № *****, който в нарушение на правилата за движение по пътищата по ЗДвП, при маневра десен завой загубил контрол върху управлението на автомобила си, преминал през непрекъснатата линия и навлязъл в средната пътна лента за насрещно движение, и в резултат блъснал насрещно движещият се л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № *****, управляван от Н. А. С. – баща на ищеца, в който като пътник на задна, дясна седалка пътувал ищеца, с което причинил смъртта на Н. А. С. – баща на ищеца, за което е постановена Присъда № 88/25.09.2019г., по НОХД № 1476/2019г. на ОС гр.Пловдив, влязла в сила на 11.10.2019г., чиято отговорност била застрахована по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със ЗК „Л.И.” АД, със застрахователна полица № BG22117002947364, валидна до 06.11.2018г., ведно с обезщетение за забава върху главницата от 150000.00лв., считано от датата на предявяване на иска - 22.12.2021г., до окончателното и изплащане, както и сумата 73205.86лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата от 270000.00лв. за периода от 23.12.2018г. до 24.08.2021г., както и сумата 5083.74лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата от 150000.00лв. за периода от 24.08.2021г. до 23.12.2021г.

В исковата молба ищеца твърди, че в резултат на смъртта на родителят си настъпила при ПТП претърпял болки и страдания с изключителен интензитет, които търпи и към момента, ще търпи и за в бъдеще.

Твърди, че станал пряк свидетел на смъртта на родителят си, т.к. пътувал като пътник в колата заедно със сестра си към момента на ПТП. В продължение на повече от час заедно със сестра си били сами при ПТП, непосредствено видели последните минути от смъртта на баща си, окървавеното му тяло и лице, като до идването на първите лица оказали помощ стоял на задната седалка, в детско столче и неистово плачел. След ПТП, до идването на майка си отново бил сам със сестра си и виновният за катастрофата в линейката, по пътя към болницата.

Бил силно привързан към баща си, между двамата царели любов и привързаност, постоянно били заедно, и затова преживял тежко загубата му. Получил и разстройство на психиката, което не е преодоляно и към момента, изразяващо се в трудна социализация, страх от изоставяне и загуба на другият родител, липса на мъж и модел за поведение в семейството състоящо се само от жени след смъртта на баща му, нервност и напрежение, постоянни и продължителни изблици на плач.

Излага, че на 08.08.2018г. предявил пред ответника извънсъдебна претенция за застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, по която на 24.08.2021г. му била изплатена сумата 120000.00лв., който размер намира за недостатъчен.

Ответникът ЗК „Л.И.” АД в отговора на исковата молба не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № *****, управляван от В.З.З., по застрахована по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със ЗК „Л.И.” АД, със застрахователна полица № BG22117002947364, валидна до 06.11.2018г., както и вината на водача В.З.З. за настъпване на ПТП, за което е постановена Присъда № 88/25.09.2019г., по НОХД № 1476/2019г. на ОС гр.Пловдив, влязла в сила на 11.10.2019г. Не оспорва и, че от ищеца е предявена извънсъдебна претенция за застрахователно обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на родителя му, по която изплатил сумата 120000.00лв. на 24.08.2021г.

Оспорва механизма на ПТП с възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия – баща на ищеца, който управлявал л.а. с превишена скорост, не се движел възможно най-вдясно по платното за движение, като в случай, че се е движел най-вдясно траекториите на двете МПС не биха се пресекли и ПТП не би настъпило дори при превишена скорост или ако бе настъпило за водача на л.а. не биха възникнали травми обуславящи летален изход, поради по малката сила на удара и е управлявал л.а. без поставен обезопасителен колан, като ако бе поставил такъв не биха настъпили травми обуславящи летален изход.

Оспорва наличието на причинна връзка между ПТП и твърдените неимуществени вреди, а в евентуалност същите по интензитет, проявление и продължителност.

В евентуалност оспорва претенциите по размер. Счита, че търпените от ищеца вреди са достатъчно овъзмездени с полученото по извънсъдебната претенция обезщетение в размер на 120000.00лв.

Претендира исковите да бъдат отхвърлени, а в отношение на евентуалност желаното обезщетение да бъде намалено.

В допълнителната искова молба постъпила в срока по чл. 372, ал.1 от ГПК ищецът оспорва възражението за наличие на принос за настъпване на вредоносния резултат.

В допълнителният отговор депозиран в срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК не са наведени нови твърдения и възражения

Съдът, като взе предвид становището на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно в тяхната съвкупност, и въз основа на законите норми регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа страна:

Предявените искове са с правно основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 КЗ /в сила от 01.01.2016г./, вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

За да се приеме, че са основателни и се ангажира отговорността на застрахователя, която е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента, трябва да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: активната си материалноправна легитимация по иска; към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя; всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждания за обезщетяване на причинените вреди – вина, вреда и причинна връзка между деянието и твърдени вредоносен резултат.

В тежест на ответника е да установи възраженията си по исковите.

С Присъда № 88/25.09.2019г., по НОХД № 1476/2019г. на ОС гр.Пловдив, влязла в сила на 11.10.2019г. В.З.З. е признат за виновен в това, че на 28.07.2018г., около 13.30ч., на главен път I-6, км. 229, между с.Розино и гр.Клисура, обл. Пловдив, при управление на товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № *****, в нарушение на правилата за движение по пътищата по ЗДвП, при маневра десен завой загубил контрол върху управлението на автомобила си, преминал през непрекъснатата линия и навлязъл в средната пътна лента за насрещно движение, и в резултат блъснал насрещно движещият се л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № *****, управляван от Н. А. С., с което причинил смъртта му.

Въз основа влязлата в сила присъда и на основание чл. 300 от ГПК съдът приема, че деянието, авторството и виновното поведение на водача В.З.З. и настъпилата в причинно-следствена връзка от това поведение смърт на Н. А. С. – баща на ищеца, за установени в настоящия процес.

Безспорно е и съдът приема за установено и наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № *****, управляван от В.З.З., по застрахована по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със ЗК „Л.И.“ АД, със застрахователна полица № BG22117002947364, валидна до 06.11.2018г., както и, че на 08.07.2018г. ищеца е предявил пред застрахователя извънсъдебна претенция за неимуществени вреди претърпени в резултат на смъртта на родителя му в процесното ПТП, по която на 24.08.2021г. му е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 120000.00лв.

От заключението по приетата КСАТСМЕ се установява следното:

Платното по метонастъпване на ПТП е три пътни ленти. Една в посоката, в която се е движил товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № ***** и две пътни ленти за движение в обратна посока, на запад, в която се е движил л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № *****.

Двата автомобила са се движили насрещно с около 105км/ч., при допустима скорост – 90км/ч. Безопасната скорост, с която следва да се е движил л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № *****, за да предотврати ПТП, е 32.56км/ч.

Ударът е настъпил около лявата разделителната линия на най-дясна лента със средна лента, като застъпването при удара е около 40см.

Съгласно заключението, ако л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № ***** се е движел в най-дясната част на дясната пътна лента, в която се е придвижвал, неговата траектория на движение няма да се пресече с траекторията на движение на товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № *****, при навлизането му в лентата на насрещно движение, т.к. навлизането е било съвсем леко.

Съгласно заключението пострадалият водач на л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № ***** Н. А. С. е пътувал без поставен обезопасителен колан към момента на настъпване на ПТП. Смъртта е настъпила вследствие получения силен удар във волана и воланния кръг и в резултат получената крайно тежка гръдна травма, както и в резултат на получената черепно мозъчна травма от удара на главата в горната част на волана. Травмите биха могли да бъдат избегнати в случай, че е бил с поставен обезопасителен колан.

Съгласно обясненията на в.л. в о.с.з., пострадалият е много едър мъж – 194см, 110кг. Предвид малолитражната кола, която е управлявал - л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № ***** , разстоянието между волана и гърдите му е много малко. При удара воланът е „влязъл“ в гърдите. Поставеният обезопасителен колан разрешава при удар паразитно движение посока към волана около 8 см. напред, преди да блокира колана. Затова травматичните увреждания причинени от волана и довели до смъртта на Н. А. С. биха настъпили независимо дали е бил или не с поставен обезопасителен колан. В о.с.з. вещото лице е уточнило, че заключението в тази част е дадено на база опита, без извършване на реални измервания за точното разположение на седалката спрямо волана.

От показанията на свидетеля Р. А. Й. се установява, че той първи открил

катастрофиралата кола л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № *****“. Спрял на пътя и се приближил. Чул двете деца да плачат. По късно дошли и други хора да помагат. Първоначално е заявил, че си спомня, че водачът на автомобила е бил с поставен обезопасителен колан. Също е заявил, че не си спомня да се рязан колана. Били трима, издърпали водача някак си и прехвърлили колана през него. Заявил е също, че не е участвал в премахването на колана и не може да даде детайли и, че тялото на водача не било вадено.

От показанията на свидетеля П.Н.Д.--Н. се установява, че е приятелка на майката на ищеца. Познавала семейството от преди раждането на ищеца. Видяла децата, включително ищеца още следващата сутрин след ПТП, в болницата. От майката на ищеца узнала обстоятелствата около ПТП. Че децата били сами в колата с баща си по време на смъртта му и после по пътя към болницата с линейката. Хората, които им помогнали разказали, че много силно плачели.

Н. бил изключителен баща и човек. Няма търпение да стане баща. Искал още деца. Бил много близък с децата си. Много се грижел ежедневно за тях. Карали колела, четял им приказки всяка вечер, водел ищеца на ясла всеки ден. Последното узнала от починалия Н., преживе. След смъртта на баща си ищеца трябвало да тръгне на детска градина със същите деца от яслата. Няма причина, но той две години плачел, имал трудна адаптация в детската градина. Страхувал се да не го изостави и майка му, а и бил свикнал баща му да го води всяка сутрин и да присъства всеки ден в живота му. Голям проблем било и към момента, че в семейството няма мъж – мъжки модел за Я.. Той не общувал с възрастен мъж, а много искал. Скоро след смъртта на баща си разказвал за кръвта в колата и често питал майка си дали няма да си вземат нов баща, което много разстройвало майката.

Веднага след смъртта на бащата свидетелката заедно с майката на ищеца завели децата на психолог. Два три месеца ищеца посещавал психолог. В началото веднъж седмично. Психоложката обяснила, че детето е възприело всичко случило се и препоръчва дълго време да посещава психолог, защото има сериозни травми.

Съдът намира заключението по приетата КСАТСМЕ за обективно и компетентно дадено и като съответстващо на останалите доказателства по делото му дава вяра с изключение на частта с обясненията на в.л. – медик дадени в о.с.з., съобразно която телесните увреждания – удари на тялото в областта на гръдния кош и главата, получени в резултат на ПТП, които са довели до смъртта на пострадалия водач Н. А. С., биха настъпили независимо дали е бил или не с поставен обезопасителен колан, предвид значимият ръст и килограми на същия и факта, че л.а. марка „Опел Зафира“ е малолитражната кола, поради което водачът се е намирал на разстояние по малко от необходимите 8 см от волана, за да се задейства блокиращата система на обезопасителният колан при удар. Това е така, т.к. в тази част заключението почива изключително на субективни предположения, без да е подкрепено с обективни данни за действителното отстояние на седалката и тялото на водача от волана, респ. за възможността на блокиращата система на колана да предотврати ударите във волана.

Не дава вяра на показанията на свидетеля Р. А. Й. в частта, в която сочи, че

пострадалият водач на автомобила Н. А. С. е бил с поставен обезопасителен колан в момента, който е намерен на място след ПТП и по отношение него са предприети спасителни действия от свидетеля и други дошли лица, т.к. в тази част показанията са непоследователни, вътрешно противоречиви, изолирани и в противоречие с останалите събрани доказателства.

Поради изложеното въз основа заключението по КСАТСМЕ и останалите доказателства приема, че пострадалият водач на л.а. марка „Опел Зафира“ е пътувал към момента на ПТП без правилно поставен обезопасителен колан. Приема и, че пострадалият водач на л.а. марка „Опел Зафира“, в нарушение на чл. 15, ал. 1 ЗДвП е пътувал не във възможно най-дясна част на лентата си за движение, а максимално вляво, стъпил на осевата линия разделяща дясната лента, в която се е движил и средна пътна лента. Не са установени от ищцовата страна, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест факти и обстоятелства, които обективно да са налагали тази позиция – в крайна, лява част на дясна лента, на управляваният от пострадалия л.а. марка „Опел Зафира“, към момента на ПТП /напр. насип или други препятствия на пътя/.

Поради изложеното съдът приема, че пострадалият водач на л.а. марка „Опел Зафира“, пътувайки без правилно поставен обезопасителен колан, в лявата част на дясната пътна лента за движение, в нарушение на чл. 15, ал. 1 ЗДвП, сам е поставил себе си в опасност, като с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. Следователно възражението за съпричиняване на ответната страна е доказано.

С оглед изложеното, настоящия състав определя 20% съпричиняване на вредоносния резултат при ПТП от страна на починалият родственик на ищеца.

Съдът дава вяра на показанията на свидетеля П.Н.Д.--Н. независимо, че освен на преки, непосредствени впечатления, в голяма част те почиват на данни узнати от трети лица, поради безспорно близката и връзка и чести, последователни контакти със семейството на ищеца – неговата майка и починал баща. Въз основа тях приема, че смъртта на бащата, на която ищеца е станал пряк свидетел, независимо от крехката му възраст към него момент – 3 години, съставлява психологическа травма с извънреден и болезнен характер. Това е така, т.к. независимо дали предвид възрастта си ищеца обективно е възприел факта на смъртта на родителя си, цялостната ситуация с настъпване на ПТП, безпомощното състояние на родителя, нараняванията, кръвта, оставането му сам, със сестра си до пристигане на помощ и по-късно, в линейката по пътя към болницата, безспорно съставляват особено силни травматични изживявания. От друга страна настъпилата смърт на родител на фона на доказаната тясна емоционална връзка изпълнена с любов, грижа и доверие, съставлява огромна загуба за ищеца. Нарушение на чувството за безопасност и предателство на доверието. Той без съмнение е изпитвал, изпитва и към момента чувства на скръб, ужас, ярост, самотност и мъка. Чувства за несигурност, вреда и злоупотреба. Трудна адаптивност и занижена гъвкавост в социума.

Поради изложеното приема за доказани твърдените болки и страдания в резултат на ПТП и смъртта на родителя на ищеца.

Съобразно изложеното приема, че предявеният иск за неимуществени вреди е доказан по основание.

По отношение размера на предявеният иск за неимуществени вреди:

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Претърпените от ищеца неимуществени вреди Съдът определя в размер на сумата от 270000,00лв. След приспадане от размера на определеното обезщетение от 270000,00лв. на сума съответна на степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца или на 54000.00лв., както и на сумата 120000.00лв., съставляваща извънсъдебно изплатеното в полза на ищеца застрахователно обезщетение от ответника, дължимото обезщетение е в размер на сумата 96000.00лв., до какъвто е основателен и следва да бъде уважен предявеният иск за неимуществени вреди.

За сумата 54000.00лв., която е горница над присъдените 96000.00лв. до общо претендираните 150000.00лв., искът е неоснователен и подлежи на отхвърляне.

При определяне размера на дължимото обезщетение за причинени неимуществени вреди настоящият съдебен състав взема предвид характера, силата, интензитета и продължителността на търпените от ищеца болки и страдания, отчита степента на преживяваните от него отрицателни емоции, а именно: ищеца е бил на 3 години към момента на настъпване на ПТП. Преживял е психически и емоционални болки и страдания с голям интензитет, с широка сфера на проявление, каквито търпи и в момента, ще търпи и в бъдеще.

Предвид основателността и доказаността на главната претенция, за неимуществени вреди основателен и доказана е и претенцията с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва върху главницата от 96000.00лв. за неимуществени вреди. Съобразно направеното искане същата следва да се присъди с начален момент 22.12.2021г. – датата на предявяване на иска, до окончателното и изплащане.

В останалата част, за присъждане на сумата 73205.86лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата от 270000.00лв. за периода от 23.12.2018г. до

24.08.2021г., както и сумата 5083.74лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата от 150000.00лв. за периода от 24.08.2021г. до 23.12.2021г., исковете за обезщетение за забава са неоснователни и подлежат на отхвърляне.

По разноските:

Предвид изхода от спора разноски следва да се присъдят в полза на двете страни.

На основание чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК ищецът е освободен от държавни такси и разноски в производството.

Претендираните от ищеца разноски са в размер на 13782.00лв., формирани от дължим за защита от адвокат Б. А. Е. – САК хонорар, на основание чл. 38 ЗА.

Претендираните разноски от ответника са в размер на 1000.00лв. заплатени разноски за вещо лице и хонорар за защита от юрисконсулт, която съдът определя на 450.00лв.

Съобразно изхода от спора ответникът следва да заплати на процесуалният представител на ищеца сумата 5794.00лв. на основание чл. 38 ЗА. Ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата 840.00лв.,

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 3840.00лв., съобразно уважената част от исковете. Разноски от бюджета на съда не са сторени.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. ***** представлявано от М.М.-Г. и П.Д. – изп.директори, **ДА ЗАПЛАТИ на Я. Н. С.,** ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител К. Ж. Ж.-С., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София, ул. „****”, адв. Б. А. Е. – САК, **сумата 96000.00 /деветдесет и шест хиляди/лв.,** която е неизплатена от застрахователя част претенция общо в размер на 270000.00лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на ПТП настъпило на 28,07,2018г., около 13.30ч., на главен път I-6, км. 229, между с.Розино и гр.Клисура, обл. Пловдив, причинено виновно от В.З.З., при управление на товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Експерт 2.0Д“, с рег. № *****, който в нарушение на правилата за движение по пътищата по ЗДвП, при маневра десен завои загубил контрол върху управлението на автомобила си, преминал през непрекъснатата линия и навлязъл в средната пътна лента за насрещно движение, и в резултат блъснал насрещно движещият се л.а. марка „Опел Зафира“, с рег. № *****, управляван от Н. А. С. – баща на ищеца, в който като пътник на задна, дясна седалка пътувал ищеца, с което причинил смъртта на Н. А. С. – баща на ищеца, за което е постановена Присъда № 88/25.09.2019г., по НОХД № 1476/2019г. на ОС гр.Пловдив, влязла в сила на 11.10.2019г., чиято отговорност била застрахована по задължителна застраховка „Гражданска

отговорност”, сключена със ЗК „Л.И.” АД, със застрахователна полица № BG22117002947364, валидна до 06.11.2018г., със законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на иска - 22.12.2021г., до окончателното и изплащане, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата **54000.00 /петдесет и четири хиляди/лв.**, която е горница над присъдените **96000.00 /деветдесет и шест хиляди/лв.** до общо претендираните 150000.00 /сто и петдесет хиляди/лв., законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на иска - 22.12.2021г., до окончателното и изплащане, **КАКТО И ИСКОВЕТЕ** за сумата **73205.86 /седемдесет и три хиляди двеста и пет, 0.86/лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 270000.00лв. за периода от 23.12.2018г. до 24.08.2021г., и за сумата **5083.74 /пет хиляди осемдесет и три, 0.74/лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 150000.00лв. за периода от 24.08.2021г. до 23.12.2021г., на основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 КЗ /в сила от 01.01.2016г./, вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. ***** представлявано от М.М.-Г. и П.Д. – изп.директори, **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Б. А. Е. – САК, в качеството на процесуален представител на Я. Н. С., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител К. Ж. Ж.-С., ЕГН *****, сумата **5794.00 /пет хиляди седемстотин деветдесет и четири/лв.**, представляващи възнаграждение за защита от адвокат на основание чл. 38 ЗА.

ОСЪЖДА Я. Н. С., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител К. Ж. Ж.-С., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София, ул. „*****”, адв. Б. А. Е. – САК, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗК „Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. ***** представлявано от М.М.-Г. и П.Д. – изп.директори, сумата **840.00 /осемстотин и четирдесет/лв.**, представляваща сторените в производството съдебни разноски съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. ***** представлявано от М.М.-Г. и П.Д. – изп.директори **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД сумата **3840,00 /три хиляди осемстотин и четирдесет/лв.**, представляваща държавна такса съобразно уважената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____